

Dkt. Roger Green, Matengenezo ya Sasa, Hotuba ya 24, Uinjilisti

© 2024 Roger Green na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Roger Green katika kozi yake ya historia ya kanisa, Matengenezo ya Wakati Uliopo. Hii ni kipindi cha 24, Uinjilisti.

Sawa, tuombe, kisha tutaanza. Bwana wetu mwenye neema, tunakushukuru kwa wiki nyingine mbele yetu. Tunakushukuru kwa kila mmoja wetu na fursa tulizonazo za kufundishana. Tunakushukuru kwa kutazama nyuma.

Tukiangalia nyuma, tunakushukuru kwa mkutano huu, ambao ulikuwa unatazamia Matengenezo ya Kanisa mwaka 2017. Na tunakushukuru kwa mambo kwenda vizuri na kwa wazungumzaji kuwa hapa na kuwa na safari salama hapa na kurudi nyumbani. Kwa hivyo, tunashukuru kwa hilo.

Na sasa tunatarajia wiki hii pamoja, muda wetu pamoja, na kujifunza kwetu pamoja. Na tunaomba wiki njema wiki ijayo wakati likizo ya Shukrani inapofika na tunaomba kwamba kuwe na safari nzuri na salama kwa watu wanaposafiri. Na kisha kwa wiki ijayo baada ya Shukrani.

Kwa hivyo, tunapokaribia mwisho wa muhula wetu, tunakushukuru kwa yale tuliyojifunza. Tunakushukuru kwa wanaume na wanawake ambao wameunda theolojia ya Kikristo kwa njia ambayo wameiunda, wakati mwingine hadi kufikia hatua ya maisha yao ya kujitolea, kama tutakavyoona na Dietrich Bonhoeffer. Kwa hivyo, tunakushukuru kwa hilo. Kwa hivyo, tunaomba kwamba utakuwa nasi leo na kwa muda wetu uliobaki pamoja. Na tunaomba mambo haya kwa jina la Kristo. Amina.

Sawa. Tuko pale tunapopaswa kuwa. Kwa hivyo, tunafurahia hilo.

Tuko kwenye nguvu zinazounda Ukristo wa karne ya 20 na uinjilisti wa karne ya 20. Na kama ningeelewa, nirudi hapa kwa dakika moja tu. Tumetaja baadhi ya watu.

Lazima unikumbushe jinsi tulivyofika hapa. Tulimtaja Billy Graham, sivyo? Alikuwa mtu mwenye nguvu nyingi, bila shaka, na bado ana umri wa miaka 95, amehubiri mahubiri yake ya mwisho, na ni mtu wa ajabu sana na akawa mtu mashuhuri, kama makala haya ya Time na jalada la Time na makala ya Time yanavyoonyesha. Nadhani tulimtaja Harold John Ockenga na jinsi alivyokuwa muhimu.

Na je, ulitaja, namaanisha, je, ulitambua katika moja ya mihadhara, jina lake lilikuwa maarufu sana? Sijui kama kuna yeyote kati yenu aliyekuwepo kwa ajili ya hilo, lakini jina lake lilikuwa maarufu sana kama walivyomtaja Harold Ockenga. Je, tuliishia na

Ockenga ? Kuna kadhaa. Je, tulimtaja Carl FH Henry na kisha Edward Carnell? Je, tulitaja majina hayo mawili? Sawa.

Kuna majina mengine machache ya kutaja kuhusu nguvu na watu waliounda haya yote. Na nilimtaja Carl FH Henry hapo awali, lakini sikuwa na miadi yake. Kwa hivyo sasa tuna miadi yake.

Carl FH Henry alitoka, alilelewa kwa namna fulani katika hisia ya uimara, na ndiye aliyejitenga na kufa hivi karibuni. Namaanisha, kwa baadhi ya wengine, lakini 2003. Na kisha Edward J. Carnell ni jina muhimu pia.

Edward J. Carnell akawa mwanatheolojia muhimu zaidi, ningesema, mwanatheolojia muhimu zaidi wa harakati za kiinjili. Aliandika kitabu kinachoitwa Orthodoxy ni nini? Na alikuwa mwanatheolojia mwenye changamoto nyingi. Carl FH Henry aliandika mengi zaidi kuliko Carnell alivyoandika kwa sababu ya jinsi Carnell alivyokufa mapema mwaka wa 1967.

Kwa hivyo, alikufa akiwa na umri mdogo sana huko. Kwa hivyo, Carl FH Henry aliishi muda mrefu zaidi kuliko yeye na pia akajulikana kama mwanatheolojia kwa hilo, kwa ajili ya uinjilisti. Sasa, watu hao wawili, pamoja na Ockenga , walikuwa na ushawishi mkubwa katika kuanzishwa kwa Seminari ya Kitheolojia ya Fuller.

Seminari ya Theolojia ya Fuller ilianzishwa mwaka wa 1947, na ilianzishwa kuwa seminari kuu ya kiinjili nchini. Ili kusambaza mawazo ya kiinjili, waliajiri watu kama Henry na Carnell. Waliwaajiri kwa mishahara mizuri sana na majukumu ya chini sana ya kufundisha hasa ili watu hawa waweze kuandika.

Na ili watu hawa waweze kufikisha mawazo ya uinjilisti katika jumuiya pana ya wasomi. Na kwa hivyo, waliweza kuchapisha. Na sasa, wikendi hii, ulisikia baadhi ya mambo ya ajabu sana, tutayazungumzia baadaye, lakini ulisikia baadhi ya wanatheolojia wa ajabu sana wa kiinjilisti ambao pia wameweza kufanya hivyo, wakiwa wamesimama mabegani mwa watu kama Henry na Carnell.

Kwa hivyo, Mark Knoll anajiona kama mwinjilisti. Jamaa kutoka Beeson, Timothy George, angejiona kama mwinjilisti. Lakini hawa jamaa walianza jambo zima.

Rais wa kwanza wa Fuller alikuwa Harold Ockenga . Kwa hivyo, Harold Ockenga akawa rais wa kwanza wa Fuller. Aliongoza njia. Na hiyo ilikuwa wakati bado alikuwa na Kanisa la Park Street, ingawa.

Kwa hivyo, alikuwa na safari kidogo kati ya Boston na Pasadena, kati ya Kanisa la Park Street na Seminari ya Fuller Theological kwa miaka mingi. Kwa hivyo hiyo ilikuwa ya kuvutia. Lakini hakika hawa ni baadhi ya viongozi, viongozi wa mapema wa uinjilisti kwa upande wa kile ambacho ningekiita nguvu zinazounda uinjilisti.

Tutaona mengine baada ya dakika chache. Kwa hivyo, wacha nitajie nguvu chache zaidi zinazounda uinjilisti. Jambo lingine: sasa tutaachana na watu, na tutataja tu mambo mengine.

Lakini mnamo 1942, wainjilisti ambao tumewazungumzia, watu kama Ockenga na Henry na wengine, waliunda kile kilichoitwa Chama cha Kitaifa cha Wainjilisti, NAE. Sasa, hii ilikuwa ni muundo muhimu sana wa uinjilisti nchini Amerika kwa sababu hapa ndipo, mnamo 1942, kundi hili la watu lilijitenga hadharani na uinjilisti. Walithamini mafundisho ya uinjilisti, ingawa sio mafundisho yote, lakini walithamini mafundisho mengi ya uinjilisti.

Lakini hawakupenda mapigano ya ndani ya msimamo mkali. Na mmoja wao alisema wakati wafuasi wa msimamo mkali walipoacha kupigana na watu wengine, walianza kupigana wao kwa wao. Na hiyo ilikuwa kweli.

Watu hawa walitaka kujitenga na hilo na kile walichokidhania kuwa ni aina ya kupinga usomi wa misingi ya kidini. Kwa hivyo, waliunda Chama cha Kitaifa cha Wainjilisti wakati huo. Kwa hivyo hilo likawa muhimu sana, na kuunda yote.

Aina nyingine ya kuiunda ilikuwa Christianity Today. Waliunda chapisho lililoitwa Christianity Today. Lilianzishwa mwaka wa 1956.

Tulipozungumzia kuhusu uhuru wa Kiprotestanti, tulitaja kwamba walikuwa na jarida linaloitwa Christian Century, ambalo lilianza mwanzoni mwa karne ya 20. Wainjilisti walikuja pamoja na Christianity Today mnamo 1956, na walikuwa na jarida lao wenyewe. Kilichotokea ni kwamba Christianity Today ilianza kuuza zaidi ya Christian Century kwa mamia ya maelfu.

Namaanisha, hakukuwa na ulinganisho kati ya idadi ya watu wanaonunua Christianity Today na idadi ya watu wanaonunua Christian Century. Lakini hiyo ni kwa sababu uliberali ulikuwa umefilisika. Uinjilisti ulikuwa unajitokeza.

Na kwa hivyo, Karne ya Kikristo bado ipo leo na bado inasambazwa sana. Baadhi ya wainjilisti, sitataja ni nani, lakini baadhi ya wainjilisti wanakosoa Ukristo wa Leo kwa sababu ulipoanza, ulianza ukizingatia sana theolojia. Namaanisha, makala na maandishi yake yote yanazingatia sana theolojia ya msingi ya Kikristo na kategoria za theolojia, maneno ya theolojia, na theolojia ya kibiblia.

Baadhi ya watu wanahisi kwamba Christianity Today inazingatia zaidi huduma ya kichungaji zaidi, kidogo zaidi ya Ukristo. Kwa hivyo, kuna aina hiyo ya majadiliano miongoni mwa wainjilisti kuhusu nafasi ya Christianity Today. Kwa hivyo, miaka iliyopita, nilikuwa nikifundisha kozi hii, na nilipata wanafunzi wengi, na niliwajua vizuri sana, lakini sikuwajua kila mtu.

Kwa hivyo, nilitoa ukosoaji fulani kwa Christianity Today. Sikujua kwamba mmoja wa baba wa mwanafunzi huyo alikuwa mhariri wa Christianity Today. Kwa hivyo hilo lilinjia akilini mwishoni mwa hotuba.

Nadhani nilijua hilo ndani kabisa ya akili yangu, lakini nilitambua hilo mwishoni mwa hotuba. Lakini ilinibidi niamue: je, niache tu hili lisimame kama lilivyo na kuona kama alikasirika nalo, niache lisimame kama lilivyo. Nililiachilia tu, na nililiachilia mbele ya bodi.

Lakini baadhi ya ukosoaji huo wa Christianity Today, kwamba umekuwa mwepesi kidogo kutoka kwa kile ulichokusudiwa kuwa, nadhani labda ni ukosoaji unaostahili. Hata hivyo, bado ni muhimu. Pia, kuhusu uundaji wa uinjilisti, hakika kuna makanisa mengi ambayo, iwe ni ya kidini au la, iwe ni makanisa ya kidini au si ya kidini, lakini yanajitambulisha kama ya kiinjilisti.

Kwa hivyo, ungepata makanisa mengi ya Kibaptisti, au makanisa ya makanisa, au hata makanisa ya Kianglikana. Lakini utambulisho wa kwanza ungekuwa kwamba sisi ni wainjilisti. Tungekubaliana na kile Chama cha Kitaifa cha Wainjilisti kinafundisha, au tungekubaliana na kile Christianity Today inachoandika.

Kwa hivyo, kuna makanisa mengi ambayo hakika ni nguvu zinazounda uinjilisti wa karne ya 20. Pia, bila shaka, kuna vyuo na seminari nyingi zinazojitambulisha na uinjilisti. Tayari tumezungumzia kuhusu Seminari ya Fuller na, bila shaka, Gordon.

Tulipozungumzia kuhusu Adonai na Judson, Gordon ilianzishwa mwaka wa 1889. Tunakaribia nafasi yetu ya 125 katika mwaka mwingine. Chuo cha Barrington kilianzishwa mwaka wa 1900.

Na kisha Gordon alituchukua mwaka wa 1985. Na tayari tumetaja Seminari ya Theolojia ya Fuller. Unaweza kuongeza kwenye hilo, bila shaka, mambo kama Seminari ya Theolojia ya Gordon-Conwell, Seminari ya Theolojia ya Asbury, au Seminari ya Theolojia ya Dallas.

Namaanisha, unaweza kuongeza kwenye seminari nyingi ambazo zilianzishwa mwaka wa 1947. Hata hivyo, kwa upande wa uinjilisti wa awali, vyuo vikuu na seminari hakika hujitambulisha na uinjilisti. Chuo cha Gordon, ili tu uwe wazi, Chuo cha Gordon kinajitambulisha kama taasisi ya kiinjilisti.

Tunatumia neno hilo, kiinjilisti, kwa Chuo cha Gordon. Hilo ni jambo la kufahamu sana kwa upande wa Chuo cha Gordon kwamba hatukujitambulisha kama chuo cha wafuasi wa misingi ya kidini. Tunatumia neno kiinjilisti.

Sasa, ningependezwa kidogo na hilo ni kama unafikiri wanafunzi wa Chuo cha Gordon, unafikiri wanajua maana ya neno hilo. Au unafikiri wanafunzi wanaoingia Chuo cha Gordon, unafikiri kila mwanafunzi wa Chuo cha Gordon angeweza kuniambia, najua kwamba Chuo cha Gordon ni chuo cha kiinjilisti? Unafikiri hilo lingekuwa jambo la maana zaidi akilini mwa wanafunzi wa Chuo cha Gordon au la? Sawa. Hilo linabainisha maana yake basi. Kwa hivyo, kwa baadhi ya wanafunzi, lakini kwa ujumla, neno hilo halingekuwa; tunalitumia vya kutosha ili lisiwe neno geni kwao kwa ujumla.

Sawa. Sawa. Sawa.

Kwa hivyo, wanapoingia Gordon, ndivyo wanavyomfikiria Gordon. Hiyo ndiyo sababu walisaini; si ya kidini. Hiyo inavutia.

Sawa. Naam, bila shaka, alama za utambulisho ambazo tumezitoa kwa uinjilisti zinaweza kutumika kuelezea uinjilisti kwa watu wanaokuja. Nguvu hizi huunda uinjilisti na kwa nini hizi zilikuwa muhimu sana. Bila shaka tunaweza kuwaelezea watu hilo wanapoingia Gordon.

Je, kuna mtu mwingine yeyote anayehusika na hili? Je, nyote mlijua mlipofika Chuo cha Gordon, je, mngeweza kujiambia mlipoingia mlangoni kwa siku yenu ya kwanza na kujiweka kwenye bwani lenu, mlijiambia, hiki ni chuo cha kiinjili. Je, hilo lilikuwa muhimu? Au ndio, Ruth. Sawa.

Sawa. Hiyo ina maana gani. Sawa.

Sawa. Sawa. Ndiyo.

Sawa. Je, kuna mtu mwingine yeyote anayeunga mkono harakati za kiinjilisti? Sawa. Naam, tuna alama za uinjilisti hata hivyo na baadhi ya mambo ambayo hutambulisha uinjilisti.

Nitatoa kanuni za uinjilisti kwa dakika moja tu. Kwa hivyo, kwa hilo, nadhani tutaelezea haswa uinjilisti ni nini au unaamini nini. Acha nizungumzie Chuo cha Barrington, bila shaka.

Tumeona picha hii hapo awali: Chuo cha Barrington upande wa kulia, na hiki hapa Chuo cha Gordon upande wa kushoto. Kisha, kwa upande wa kile ambacho bado tunapitia, bado tuko chini ya nguvu zinazounda uinjilisti wa karne ya 20 na 21. Kabla hatujaingia katika kanuni na kisha katika udhaifu, nataka kutaja kwamba wainjilisti wamezalisha wasomi kadhaa wa ajabu.

Umesikia baadhi yao wikendi hii. Kwa hivyo, uinjilisti umetupa watu wa ajabu sana. Hapa kuna majina machache tu, kwa mfano, ambayo unapaswa kuyafahamu.

George Marsden ni mwanahistoria mkubwa anayetambuliwa kama mmoja wa wanahistoria wakubwa wa maisha ya Marekani. Yeye, oh, miaka minne iliyopita, labda, amechapisha wasifu kamili wa Jonathan Edwards, ambao ni mzuri sana kusoma ikiwa una muda; uweke kwenye orodha yako ya usomaji wa kiangazi. Lakini yeye ni mwanahistoria.

Kwa mafunzo, sasa amestaafu, lakini alimaliza kufundisha katika Notre Dame, jambo ambalo linavutia sana, kwa njia, kwamba mwinjilisti anafundisha katika Notre Dame, ambayo ni shule ya Wakatoliki wa Kirumi. Lakini Mark Knoll pia anafundisha. Mark Knoll, ambaye tulimsikia Ijumaa usiku, alihusishwa kwa miaka mingi na Chuo cha Wheaton.

Yeye ni mwinjilisti, mhubiri wa kiinjilisti aliyejitolea, na kama Jesse alivyosema, nilifurahishwa na jinsi alivyokuwa mhubiri wa kiinjilisti; kwa kweli, katika uwasilishaji wake kama msomi kuhusu neno, kazi ya neno ni kutuleta kwenye ujuzi wa Kristo. Lakini hasemi hivyo kwetu tu kwa sababu yuko katika Chuo cha Gordon. Nimemsikia akisema hivyo katika hotuba za hadhara na hadhira mchanganyiko.

Lakini sasa anafundisha katika Notre Dame, jambo ambalo pia linavutia. Anajulikana sana, kama unavyojua. Mwanahistoria Nicholas Waltersdorf ni mwanafalsafa anayejulikana sana anayejitambulisha kama mhubiri wa kiinjilisti na anafundisha katika Yale.

Je, kuna yeyote kati yenu aliyemsikia Waltersdorf akizungumza kwa bahati yoyote? Nilimsikia akizungumza, lakini inavutia sana. Ninataja machache tu. Nilimtaja Alistair McGrath, na nitasoma kutoka kwa moja ya vitabu vyake baadaye, lakini Alistair McGrath anafundisha huko Oxford.

Yeye ni kasisi wa Kianglikana. Kwa njia, ana PhD mbili. Ana PhD katika biolojia na PhD katika theolojia, kwa hivyo jamaa huyu anafanya vizuri sana katika sayansi na theolojia.

Wengi wetu tungeweza kuwa na mmoja tu, lakini yeye anapata wawili, kwa hivyo Alistair McGrath ni mtu wa ajabu sana. Na ninataka tu kutaja hili. Alan Wolfe aliandika makala yenye kichwa cha habari The Opening of the Evangelical Mind for the Atlantic Monthly.

Sasa, Alan Wolfe si mhubiri wa injili hata kidogo. Ni mwandishi mzuri wa Kiyahudi wa gazeti la Atlantic Monthly. Makala hii, nina nakala ya makala hii hapa, kwa kweli.

Makala hii inavutia sana kwa sababu Alan Wolfe amekuwa chuoni akitoa mihadhara kuhusu makala hii. Kwa kifupi, Atlantic Monthly ilimjia Alan Wolfe na kusema, kuna kitu kinachoitwa uinjilisti nchini Marekani, na hatujui chochote kuhusu, kwa hivyo

unataka kwenda kuifanyia utafiti na kuigundua yote? Alan Wolfe alihudhuria taasisi kadhaa za kiinjilisti, na moja iliyomvutia sana , lazima niseme hivi, ingawa ni mshindani wetu, ilikuwa Chuo cha Wheaton huko Wheaton, Illinois. Na sijui alitarajia kupata nini miongoni mwa wainjilisti, lakini alipopata kuangalia taasisi za kiinjilisti na kukutana na baadhi ya viongozi wa kiinjilisti , na akaenda makanisa ya kiinjilisti, kwa kukiri kwake mwenyewe, Alan Wolfe alivutiwa sana kwa sababu alipata kiwango cha usomi.

Alipata kiwango cha kujitolea. Alipata kiwango cha kuhubiri ambacho hakukitarajia kamwe. Nadhani sababu ya kutofanya hivyo ni kwa sababu alifikiri angeenda katika maeneo ya kimfumo na kila kitu.

Na sijui kama kuna yeyote kati yenu. Je, kuna yeyote kati yenu aliyefika kwenye hotuba ya Matthew Lundin kwa bahati yoyote? Matthew Lundin, mwanahistoria kutoka Chuo cha Wheaton? Je, ulifika hapo? Kwa sababu baba yake, rafiki yangu wa karibu sana, Roger Lundin, anafundisha Kiingereza huko Wheaton. Mojawapo ya madarasa ambayo Alan Wolfe alitembelea na kuyataja katika makala hiyo ilikuwa darasa la Roger Lundin, ambaye anafundisha Kiingereza huko Wheaton. Alivutiwa sana na kiwango cha udhamini cha Roger Lundin.

Sasa Matthew ni mwanawe, kwa hivyo tulipata kizazi cha pili cha Lundins wakifundisha huko Wheaton, lakini alivutiwa sana na kiwango cha usomi alichokipata kwa Roger Lundin akifundisha katika shule hii ya kiinjilisti, kiasi kwamba yeye na Roger walikuwa marafiki wa karibu. Wakati mwingine, walitoa mihadhara pamoja hadharani kuhusu makala hii. Kwa hivyo, akilini mwa Alan Wolfe, yeye, kama ninavyosema, yeye mwenyewe si mhubiri wa kiinjilisti.

Lakini makala haya kuhusu ufunguzi wa akili ya kiinjilisti yangukuwa ya kuvutia sana ikiwa unataka kujua maana ya uinjilisti. Kwa hivyo, ndio hayo. Nimetaja majina machache tu.

Ningeweza kutaja majina mengi zaidi. Rafiki yangu Roger Lundin ni mfano mzuri. Na mwanawe sasa anafundisha katika, namaanisha, mfano mzuri.

Kwa hivyo, ndivyo tulivyo. Sasa, hebu tuende kwenye kanuni za uinjilisti. Kwa ujumla uinjilisti hufanya nini, na umejitolea kufanya nini? Kama harakati, unaamini nini? Ahadi yake ni nini? Kwa hivyo, sawa, nitataja chache.

Moja ni kwamba hakuna shaka kwamba uinjilisti ulijaribu kushinda upinzani mkali sana wa kielimu wa misingi ya kidini. Hakuna shaka kuhusu hilo. Uinjilisti, wainjilisti kama Henry na Carnell waligundua kwamba walikuwa wamelelewa katika utamaduni wa mila halisi ya kupinga kiakili, na hakika utamaduni wa kupinga kisayansi, hakika utamaduni wa kupinga utamaduni.

Namaanisha, kanuni ya kwanza ya uinjilisti, kwa namna fulani, ni kushinda hilo. Na kuona kwamba tumeumbwa kwa mfano wa Mungu kikamilifu katika suala la akili, roho, mwili, na katika kila njia. Sisi ni mfano wa maadili wa Mungu, lakini hiyo inajumuisha kumpenda Mungu kwa akili zetu, pamoja na kumpenda Mungu na kumpenda jirani yetu, na kadhalika.

Kwa hivyo, wakishinda upingaji huu wa kielimu ambao waliuona kuwa mbaya sana, wengi wao wakawa, unajua, kwa hivyo unaishia na Mark Noah, kwa mfano. Kwa hivyo, sawa, jambo la pili ambalo hakika, sijui, wainjilisti wa mark lingekuwa mtazamo wa juu sana wa maandiko. Sasa, wainjilisti hawakubaliani kabisa jinsi ya kutambua hilo, lakini hakika, wanatumia maneno kama vile msukumo wa Biblia au mamlaka ya Biblia.

Baadhi ya wainjilisti hutumia neno, kutokuwa na makosa katika Biblia, lakini hata hivyo, ni kujitolea kwa nia ya simulizi la Biblia, waandishi wa Biblia. Wanakusudia kutuambia nini? Na hasa, wanakusudia kutuambia nini kuhusu Kristo? Kwa hivyo, kile ambacho wainjilisti wamefanya, ulisikia katika mihadhara wikendi hii, kile ambacho wainjilisti wamefanya, ulisikia pamoja na Mark Noah, kile ambacho wainjilisti wamefanya ni kujaribu kurudi kwenye uelewa wa Matengenezo wa maandiko kama Neno la Mungu kuhusu Neno la Mungu lililojazwa mwili. Kama Mark Knoll alivyosema, kile ambacho maandiko, nia ya maandiko na Warekebishaji ilikuwa kuwaleta watu kwenye ujuzi wa Kristo.

Hilo hakika linaelezea kile ambacho wainjilisti wanaamini. Maandiko ni Neno la Mungu. Acha ninukuu tu kutoka kwenye kitabu.

Kwa hivyo, hiki hapa kitabu. Kimeandikwa na Alastair McGrath, tena, profesa wa Oxford lakini mhubiri wa kiinjilisti aliyejitolea. Angalia kichwa cha kitabu, kwa njia.

Inaitwa Uinjilisti na Mustakabali wa Ukristo. Ni jina la kuvutia kwa sababu anaamini kwamba mustakabali wa Ukristo uko mikononi mwa wainjilisti, kwamba wainjilisti wataongoza njia katika mustakabali wa kile Ukristo unamaanisha kwa sababu ya ahadi zake. Anataja jambo fulani tunapozungumzia maandiko.

Nukuu moja fupi, ukurasa wa 64. Anasema hivi, ambayo ni kweli kuhusu wainjilisti. Anasema kwamba mitazamo inayojaribu kuwa waaminifu kwa maandiko inapaswa kuheshimiwa na kuheshimiwa kama ya kiinjilisti, hata pale ambapo hii inahitaji uwezekano mwingi wa mafundisho ya kiinjilisti.

Wale wanaodai umoja kamili ndani ya uinjilisti huweka shuruti kwenye maandiko kama vile kwa wainjilisti wenzao. Ikiwa maandiko hayaelezi suala, ni jambo linaloweza kujadiliwa jinsi suala hilo lilivyo muhimu. Maandiko yana wazi wazi kuhusu mafundisho muhimu na muhimu ya imani ya Kikristo, lakini kwa mengine,

kama vile asili ya uwepo halisi, kama ilivyoelezwa hapo juu, au mtindo unaopendelewa wa mavazi ya kikanisa, yana wazi kwa maoni mbalimbali.

Mwanamageuzi Philip Melanchthon alielezea masuala kama vile adiaphora, masuala ya kutojali ambayo kutokubaliana kunaweza na kunapaswa kuvumiliwa. Hii haimaanishi dhana tupu kwamba mitazamo yote inayoshikiliwa kwa dhati ni halali sawa, lakini inawakilisha msisitizo wa kiinjili kwamba mitazamo yote halali kibiblia inapaswa kuheshimiwa. Kwa hivyo, Alistair McGrath anatumkumbusha kwamba wainjilisti wana mtazamo wa juu wa maandiko, lakini wainjilisti hawakubaliani kila wakati kuhusu tafsiri ya maandiko.

Hata hivyo, anawaambia wainjilisti wenzake kwamba tunapaswa kuheshimiana ikiwa hatukubaliani kuhusu mitazamo fulani ya maandiko. Kwa hivyo, katika sentensi hiyo, mitazamo yote inapaswa kuheshimiwa. Mitazamo yote halali ya kibiblia inapaswa kuheshimiwa.

Kwa hivyo, mtazamo wa juu wa Biblia ungekuwa jambo la pili aina hiyo ya uinjilisti. Nambari ya tatu, au aina ya tatu ya mpangaji wa uinjilisti, ingekuwa ubwana wa Roho Mtakatifu. Sasa, baadhi ya wainjilisti wamesisitiza Roho Mtakatifu labda zaidi ya wainjilisti wengine.

Hakika, mila ya Wesley ilisisitiza Roho Mtakatifu. Hakika, mila ya Pentekoste ilisisitiza Roho Mtakatifu. Hakika, mila ya karismatiki ilisisitiza Roho Mtakatifu.

Kwa hivyo hakika kumekuwa na wainjilisti wengi zaidi, hakika kumekuwa na wainjilisti fulani ambao wamesisitiza Roho Mtakatifu zaidi. Lakini kwa ujumla, msisitizo wa Roho Mtakatifu ni muhimu kwa wainjilisti kwa sababu wainjilisti ni wa Utatu. Kwa hivyo, hawamwamini tu Mungu Baba na Mungu Mwana, bali wanaamini Mungu Roho Mtakatifu na kazi ya Mungu Roho Mtakatifu katika maisha ya mtu binafsi na katika maisha ya kanisa.

Kwa hivyo, kuna msisitizo juu ya Roho Mtakatifu. Sawa? Nambari nne ni kitu ambacho Mark Noah alizungumzia, Sola Scriptura. Alizungumzia kuhusu uongofu wa kibinafsi.

Yaani, utambulisho wa aina fulani na Yesu Kristo hakika ni mpangaji mwingine wa uinjilisti. Kiini cha Kristo katika Neno, Neno alifanyika mwili, na utambulisho wa mwamini pamoja na Kristo. Sasa, kama simulizi hiyo ya uongofu ni simulizi ya, kama ni simulizi ya aina ya uongofu wa papo hapo, unajua, naweza kutaja siku na saa na dakika nilipomjia Kristo, au kama ni zaidi ya kukua ndani ya Kristo.

Namaanisha, kuna njia mbalimbali za kuelezea uhusiano wa mtu na Yesu, bila shaka kuhusu hilo. Lakini hakuna shaka kwamba miongoni mwa wainjilisti, uhusiano huu na Kristo ni muhimu kwa hadithi, kwa hadithi ya kibiblia. Nami nikawaza, tena,

nilishangazwa sana na Mark Noah akisisitiza kwamba kipaumbele cha Neno la Mungu ni kuwaleta watu kwa Kristo.

Na alisema bila shaka, unajua, nilidhani tu kwamba ilikuwa nzuri. Sawa, mpangaji mwingine ni kuweka kipaumbele cha uinjilisti au uinjilisti, na kufanya uinjilisti kuwa kipaumbele. Sasa, kuna kila aina ya njia za kufanya uinjilisti.

Hiyo ndiyo njia ya Billy Graham. Unajua, alikuwa mzuri katika mikutano mikubwa, akiwaita watu kwa Kristo, na kadhalika. Au tumeona hilo katika Kozi na watu kama Jonathan Edwards au Whitfield au Finney, sasa Graham, au Moody, watu kama hao. Kuna njia zingine za kufanya uinjilisti.

Mark Noah ni msomi, lakini, unajua, kwa njia yake mwenyewe, yeye ni mwinjilisti, akiwaleta watu kwa Kristo kupitia usomi wake na kupitia mihadhara yake na kadhalika. Kwa hivyo, kuna njia nyingi za kufanya uinjilisti, lakini uinjilisti ni kipaumbele. Na katika moja ya magazeti ya Jumamosi, walitaja Kozi ya Alpha.

Sijui kama unaifahamu Kozi ya Alpha. Kozi ya Alpha ilitoka katika Kanisa la Anglikana nchini Uingereza. Sasa ni ya kimataifa, lakini ni njia ya uinjilisti, njia ya kanisa la mahali hapo kuwaalika majirani kanisani kula chakula cha jioni na kuzungumzia mambo ya kidini na mambo ya Kikristo na kadhalika.

Ni Kozi ya Alpha. Je, wewe, inaonekana unaifahamu hiyo, Ruth? Je, wengine wenu mnaifahamu Kozi ya Alpha? Ni Mwanglikana, ni kutoka Kanisa la Anglikana nchini Uingereza, na ni njia ya uinjilisti.

Kwa hivyo, aina nyingine ya kanuni hapa ni dhamiri imara ya kijamii. Sasa, tutazungumzia hili tena baada ya dakika moja tu, lakini dhamiri imara ya kijamii kwa ujumla unapoangalia uinjilisti. Ukifikiria uinjilisti kupata mizizi yake kwanza katika harakati za Wesley na kisha katika upietism, harakati za Wesley, wauamsho wa karne ya 19 kama Finney wanafahamishwa kuhusu watu kama Ogden Gay.

Kwa ujumla, kumekuwa na dhamiri kali sana ya kijamii. Sasa, swali ni, je, tumehifadhi dhamiri hiyo ya kijamii kama wainjilisti? Tutazungumzia hilo baada ya dakika chache tu, lakini hilo ni swali tutaona kama tumeihifadhi au hatujaihifadhi. Aina nyingine ya kanuni ya uinjilisti ni utambuzi, na tulisikia hili: kuna yeyote katika jarida la Timothy George kuhusu ekumeni? Ulikuwa wewe, Jesse.

Kuna mtu mwingine yeyote? Je, ulikuwa kwenye hotuba ya ekumeni? Naam, alisema, hapa yeye ni mhubiri wa kiinjilisti anayehusika katika mazungumzo ya kiekumeni. Anawakilisha kanuni muhimu sana katika uinjilisti, utambuzi kwamba ukweli wote unapatikana katika Ukristo wote, kwamba ukweli na kujitolea vinapatikana katika madhehebu mengi, na vinapatikana katika imani ya kweli, vinapatikana katika

Ukatoliki wa Kirumi, vinapatikana katika Uprotestanti. Kwa hivyo kuna aina hii ya utambuzi wa ukweli unaopatikana, na hiyo ni kweli tangu warekebishaji.

John Calvin na Martin Luther walijua na kusema kwamba walikuwa Wakatoliki wa Kirumi waliojitolea sana. Hawakukubaliana na uongozi wa Kanisa Katoliki la Kirumi, lakini walikubali kwamba walikuwa Wakatoliki waaminifu sana. Kuna watu waaminifu katika mila ya Orthodox; kuna watu waaminifu katika madhehebu ya Kiprotestanti.

Kwa hivyo aina hiyo ya kujitolea kwa ukweli wa Kikristo ni muhimu sana kwa wainjilisti. Kwa sababu hiyo ni kweli, kile Alistair McGrath anasema, kwa sababu hiyo ni kweli, uinjilisti ni wa madhehebu tofauti. Uinjilisti unaenea katika madhehebu yote.

Kwa hivyo anatumia neno uinjilisti kama neno la msingi linalopatikana, na kanuni tulizozungumzia zinaweza kupatikana katika madhehebu mengi, kwa hivyo anafikiri kwamba hilo ni muhimu. Hata hivyo, anachofanya katika kitabu hiki ni kutambua kwamba kuna aina tofauti za wainjilisti. Anazungumzia aina tofauti za wainjilisti.

Lakini kwa vyovyote vile, uinjilisti wenyewe kama harakati ni wa madhehebu tofauti, kwa hivyo hakuna shaka kuhusu hilo. Kisha, kanuni moja ya mwisho ya uinjilisti, kabla hatujafikia ukosoaji fulani, ni kujaribu kubaini jinsi mustakabali wa uinjilisti unavyoonekana, uinjilisti, na mustakabali wa Ukristo. Jaribu kubaini jinsi mustakabali wa uinjilisti unavyoonekana.

Na Alistair McGrath anataja mambo mengi kuhusu mustakabali wa uinjilisti, lakini kuna mambo mawili haswa kuhusu kuendelea mbele, na yote mawili ulisikia kuyahusu katika magazeti kadhaa mwishoni mwa juma katika Mkutano wa Matengenezo. Kwa hivyo, nambari moja, uinjilisti katika siku zijazo, harakati ya uinjilisti katika siku zijazo, inajaribu kutambua jinsi uinjilisti unavyoweza kusaidia kuunda sera ya umma kwa sababu wainjilisti wamejitolea kwa imani kwamba huu hatimaye ni ulimwengu wa Mungu, na kwamba mwamini wa kweli atafanya kila linalowezezana kuleta maono ya ufalme kwa ulimwengu huu. Na moja ya njia za kuleta maono ya ufalme ni kushiriki katika sera ya umma.

Kwa hivyo, hilo ni jambo moja ambalo Alistair McGrath anataja hapa. Kwa hivyo, jambo la pili, bila shaka, analotaja ni kwamba wainjilisti hupata msingi wa pamoja inapowezekana na watu wengine linapokuja suala la masuala ya kimaadili na kimaadili. Kwa hivyo, wainjilisti wanaotafuta msingi wa pamoja kuhusu masuala ya kimaadili, kuhusu masuala ya kimaadili, tunaweza kupata msingi wa pamoja.

Kwa mfano, wainjilisti wanaweza kupata msingi wa pamoja na Wakatoliki wa Kirumi katika masuala mengi ya kimaadili na kimaadili. Wanaweza kupata msingi wa pamoja na Wakristo wa Orthodox wa Mashariki katika masuala mengi ya kimaadili na kimaadili. Kwa hivyo, inapowezekana, pata msingi huo wa pamoja na usonge mbele.

Sehemu ya karatasi kuhusu uinjilisti na umoja wa makanisa ilikuwa ikipata msingi sawa na Wakatoliki wa Kirumi, kwa mfano. Kwa hivyo hiyo ni kanuni ya mwisho kuhusu wakati ujao. Kwa hivyo, sawa, acha niishie hapo kwa dakika moja tu.

Kanuni za uinjilisti. Je, kuna chochote kuhusu kanuni za uinjilisti? Kama ungejaribu kumweleza mtu uinjilisti ni nini na Chuo cha Gordon kinahusu nini, hizo zingekuwa baadhi ya kanuni ambazo ningewatajia watu. Je, hilo lina maana, basi? Kama unajaribu kuelezea ni nini, kitu hiki kinachoitwa uinjilisti ni nini? Kwa hivyo ndivyo ingekuwa.

Kujaribu kujua ajenda ya baadaye ya uinjilisti ni ipi. Kwa hivyo ndivyo watu kama Alistair McGrath katika kitabu *Evangelicalism and the Future of Christianity*: tunaenda wapi? Tunapaswa kwenda wapi? Wainjilisti, je, tunapaswa kushiriki? Jibu la Alistair McGrath ni kwamba tunapaswa kushiriki katika masuala ya sera za umma kwa sababu huu ni ulimwengu wa Mungu, na tunapaswa kuwa kuhusu kukomboa ulimwengu wa Mungu kwa ajili ya ufalme. Na sera za umma, labda wainjilisti wanapaswa kushiriki katika hilo.

Acha nitoe mfano mfupi wa hilo. Unakumbuka tulimtaja Walter Rauschenbusch? Je, kuna yeyote anayekumbuka jina hilo? Natumai, naomba, naamini unakumbuka. Sawa, alikuwa baba wa harakati za injili ya kijamii, lakini kama tulivyosema, wasifu wa hivi karibuni kuhusu Rauschenbusch unamtambua kama mhubiri wa kiinjili.

Kwa sababu tu alikuwa mwinjilisti hakumzuia Walter Rauschenbusch kujaribu kuunda sera ya umma katika Jiji la New York na kisha huko Rochester, New York, ambapo hatimaye aliishi maisha yake yote. Haikumzuia kujaribu kuunda sera ya umma kuhusu makazi na makazi bora. Kwa maneno mengine, hakufikiri kwamba kwa sababu tu mimi ni mwinjilisti haimaanishi kwamba sipaswi kushiriki katika sera ya umma inayohusiana na kufanya makazi kuwa bora kwa watu na kuboresha hali ya makazi.

Na najua Ruth ameona Jumba la Makumbusho la Lower East Side Tenement kwa sababu tulizungumzia hilo. Na kama umeona kile Walter Rauschenbusch alichokiona, ungejua ni kwa nini alijihusisha na suala la sera ya umma la makazi bora. Kwa hivyo, alijihusisha kisiasa ili kupata makazi bora kwa watu, lakini hakuona hilo kwa njia yoyote kama kutokuwa mhubiri wa kiinjili, kutokuwa Mkristo mzuri.

Kwa hivyo hilo ni muhimu sana. Kitu kingine hapa. Sawa, kwa hivyo hizo ni kanuni.

Hizo ndizo, unajua, ndivyo unavyoweza kutambua uinjilisti ikiwa watu watauliza. Sasa, twende kwenye nambari E. Vipi kuhusu udhaifu wa uinjilisti? Sisi tuko wapi dhaifu zaidi? Tunahitaji msaada wapi? Kwa hivyo, linapokuja suala la udhaifu wa

uinjilisti, habari njema ni kwamba udhaifu huo huonyeshwa na wainjilisti. Wainjilisti wenyewe ndio ambao, wakiangalia uinjilisti, huonyesha udhaifu huo.

Na kumbuka, tulisema moja ya mambo yanayomfanya mwanatheolojia kuwa mzuri ni kwamba unafahamu matatizo yako mwenyewe na mambo yako mwenyewe ambayo ulipaswa kusema na hukuyasema na kadhalika, tofauti na mhubiri wa televisheni. Mungu alizungumza na mhubiri asubuhi ya leo. Anazungumza nawe usiku wa leo, lakini kamwe, ni wapi ninaweza kukosea? Ni wapi ninaweza kukosea? Ni wapi ninaweza kuhitaji marekebisho? Ni wapi ninaweza kuhitaji msaada? Kwa hivyo, ninafurahi kusema kwamba udhaifu huu ni udhaifu ambao wasomi wa kiinjili wametuonyesha.

Kwa hivyo, tunahitaji kufahamu udhaifu huu. Sawa, huu hapa. Nimechagua wanne, nadhani.

Kwanza kabisa, kushindwa kuthamini utamaduni tajiri wa kanisa. Nadhani huo ni udhaifu wa uinjilisti. Kushindwa kuthamini utamaduni tajiri wa kanisa.

Kanisa lina umri wa miaka 2,000. Kuna utajiri katika historia yake. Kuna utajiri katika mila yake.

Kuna utajiri katika liturujia yake. Na mara nyingi, wainjilisti hushindwa kuthamini hilo. Wainjilisti huzungumza kana kwamba Mungu ndiye aliyeanzisha kanisa na kanisa langu dogo la mahali.

Hapo ndipo alipoanza. Na hakuna uelewa wa hili unaorudi moja kwa moja kwenye kitabu cha Matendo. Na hakuna uelewa wa utajiri huo katika mapokeo.

Kwa hivyo, kumbuka rafiki yangu kwenye ndege, Andy Vandenberg, unajua, alifika mahali ambapo kanisa lake dogo la wanachama 120, kwa kadiri alivyofikiria, lilikuwa kanisa pekee duniani, kanisa pekee la kweli duniani. Kila kitu kingine kilikuwa cha uasi. Ukifikia hatua hiyo maishani mwako, nadhani uko katika hali mbaya sana.

Lakini uinjilisti mara nyingi hufanya hivyo. Mara nyingi huangukia katika mtego huo. Kwa hivyo, tunataka kuthamini utamaduni tajiri wa kanisa.

Hatutaki kupuuza, unajua. Mungu amefanya kazi kwa njia kuu katika miaka 2,000 ya historia ya kanisa, kwa hivyo. Sawa, nambari mbili, kushindwa kubaki mwaminifu kwa ahadi za kijamii za mapokeo ya kiinjili ya karne ya 19.

Sasa, hiki hapa kitabu muhimu sana. Kilikuwa kitabu maarufu wakati huo. Kimechapishwa tena.

Ilikuwa ni kitabu kilichoandikwa na mtu mmoja aitwaye Donald Dayton. Donald Dayton aliandika kitabu kinachoitwa *Discovering an Evangelical Heritage*. Kwa hivyo Donald Dayton, ambaye pia ni mwinjilisti mwingine, anajiita mwinjilisti na mwanahistoria mzuri.

Donald Dayton aliangalia nyuma hadi karne ya 19, na alipata nini katika karne ya 19 miongoni mwa wainjilisti? Aligundua karne ya 19, aligundua katika karne ya 19, aligundua wainjilisti ambao walikuwa wamejitolea kabisa kupinga utumwa, ambao walipigania kabisa kupinga utumwa, na kushikana mikono na watu wengine wanaopinga utumwa ambao hawakuwa wainjilisti lazima, hata hawakuwa Wakristo lazima. Lakini aligundua wainjilisti kama Finney ambao walikuwa wakipinga kabisa utumwa. Aligundua wainjilisti ambao walikuwa wamejitolea kabisa kwa usawa wa wanawake kwa wanaume, kama Catherine Booth, kwa sababu ya Biblia, si licha ya Biblia, bali kwa sababu ya Biblia.

Alichokigundua katika karne ya 19 ni kwamba wainjilisti hawa walijitolea kwa sababu kubwa za kijamii. Alichokigundua alipoandika kitabu chake katikati ya karne ya 20 ni kwamba wainjilisti walikuwa wameachana na sababu za kijamii na waliogopa kujihusisha na sababu za kijamii. Aligundua hilo kuwa la kashfa, na kwa hivyo aliandika kitabu kinachoitwa *Discovering an Evangelical Heritage*.

Urithi wa kiinjilisti ni nini? Urithi wa kiinjilisti ni kwamba wainjilisti wanahusika katika huduma ya kijamii. Tunampenda Mungu, na tunampenda jirani yetu, na kumpenda jirani yako kunaweza kumaanisha kuwa mtu anayepinga utumwa. Inaweza kumaanisha kuwa mtu wa haki sawa kwa wanaume na wanawake.

Inaweza kumaanisha kujihusisha na harakati za haki za kiraia. Mojawapo ya mambo yaliyomtia wasiwasi mkubwa katika kuandika kitabu hicho ni kwamba wainjilisti wengi hawakuhusika katika harakati za haki za kiraia za miaka ya 60. Walijiondoa.

Hawakutaka uhusiano wowote nayo. Walidhani wangechafuliwa nayo, na kadhalika. Kwa hivyo, Donald Dayton, Kugundua Mila ya Kiinjili.

Kuna kitabu kingine, kwa njia, kilichotoka hivi karibuni zaidi kuliko kitabu cha Dayton. Ndiyo, kitanijia, lakini kinavutia sana. Sawa, nambari tatu.

Hakika, ufinyu wa kiakili miongoni mwa wainjilisti. Wainjilisti wamekuwa wafinyu wa kiakili. Hatujafanya kazi zetu kila wakati, kazi zetu za nyumbani, kama tulivyopaswa kufanya.

Kitabu hiki, *The Scandal of the Evangelical Mind*, kilitajwa mara kadhaa kwenye mkutano huo. Nadhani Mark Noll aliandika kitabu hicho mwaka wa 1990. Tena, kilikuwa kitabu kikuu.

Sentensi ya kwanza kabisa ya kitabu ni kwamba tatizo la akili ya kiinjilisti ni kwamba hakuna mengi ya hayo. Lo, unajua, huyu ni mwinjilisti akiwaambia wainjilisti wenzake kwamba kuna kashfa hapa, na hatufanyi kazi zetu za nyumbani, na hatuwi wasomi bora wa kiwango cha juu tunaopaswa kuwa. Na kwa hivyo, hebu tujidhibiti na tuwe kama Mungu alivyokusudia tuwe, tukimpenda Mungu kwa akili zetu.

Kwa hivyo, kitabu hiki, ni vigumu kwangu kukuambia athari ambayo kitabu hiki kilikuwa nayo kwa wainjilisti. Ilikuwa wito wa kuamsha wainjilisti. Sisi si kile ambacho Mungu anakusudia tuwe.

Hebu tujifunze. Kwa hivyo, unajua, sasa, miaka 20 baadaye, unapata mikutano kama hii, na nadhani Mark anafurahishwa na kile ambacho uinjilisti umefanikisha. Lakini sehemu yake ni kwa sababu alitupatia changamoto.

Na sasa, nakumbuka jina la kitabu kingine nilichotaka kukukumbusha. Kama ningeweza tu kumkumbuka mwandishi, kitanijia. Lakini linapokuja suala la dhamiri ya kijamii, aliandika kitabu kinachoitwa Kashfa ya Dhamiri ya Kiinjili.

Alichukua kichwa cha habari cha Mark Knoll na kukibadilisha kidogo, Kashfa ya Dhamiri ya Kiinjili, ili kuonyesha kwamba hatuna aina ya dhamiri ya kijamii tunayopaswa kuwa nayo. Na mwandishi atakuja kwangu. Laiti ingekuwa hivyo, lakini sivyo ilivyo sasa.

Lakini ilifundishwa Mashariki kwa miaka mingi. Kwa hivyo, sawa. Lakini hata hivyo, hiyo ni ujinga wa kiakili ambao ni tatizo kwa wainjilisti, sawa? Na wacha nitajie moja zaidi, na hiyo ni upatanisho wa utamaduni, upatanisho wa utamaduni.

Wainjilisti wamezoea utamaduni. Sisi si manabii tena wanaozungumza na utamaduni, tukiita utamaduni uwajibikaji. Sisi ni kama utamaduni kiasi kwamba hatuwezi kutofautisha kati yetu na utamaduni mpana zaidi uliopo.

Na hivyo, David Wells, ambaye alifundisha kwa miaka mingi katika Seminari ya Theolojia ya Gordon-Conwell, aliandika kitabu kiitwacho God in the Wasteland, The Reality of Truth in a World of Fading Dreams. Kitabu hiki ni aina ya shambulio kali kutoka kwa mwinjilisti, David Wells, kwa wainjilisti wenzake kwa kujiingiza tu katika utamaduni na kutokuwa kinyume cha utamaduni vya kutosha. Na kwa hivyo utasoma sehemu za kitabu hiki, na kwa namna fulani kinakufanya upumzike.

Lakini tena ilikuwa wito wa kuamsha. Kwa hivyo, jambo zuri kuhusu udhaifu huu wa wainjilisti ni kwamba ni wainjilisti wanaoangalia kile ambacho uinjilisti unawaambia wainjilisti: Tazama, lazima tuamke hapa. Lazima tuwe kile ambacho Mungu alikusudia tuwe.

Jina hilo bado halitanijia kwa sababu ya kashfa ya dhamiri ya kiinjlilisti. Mtu anaweza kuniangalia haraka sana kwenye kompyuta yako, hata hivyo, kabla hatujaondoka. Cider, Ron Cider, SIDER, Ron Cider, Kashfa ya Dhamiri ya Kiinjlilisti.

Sawa. Hotuba yetu ya mwisho, ile iliyotangulia hii, ilikuwa kuhusu ufuasi. Tulijaribu kuona jinsi ufuasi ulivyokuwa muhimu.

Na sasa, hotuba hii inazungumzia mapumziko kutoka kwa misingi ya kidini kwa namna fulani. Ni uinjilisti na jinsi uinjilisti ulivyo muhimu duniani. Tena, kulikuwa na aina nyingi za Wakristo wakuu ambao, wakati uinjilisti ulipoanzishwa, hawakufikiri jambo hili lingedumu kwa muda mrefu sana.

Walidhani, ee, uinjilisti, utakuwepo kwa miaka michache, na kisha hutasikia kuihusu. Na sasa tuna vitabu kuhusu uinjilisti na mustakabali wa Ukristo wote vilivyoandikwa na Alistair McGrath. Kwa hivyo, uinjilisti umekuwa na kicheko cha mwisho kwa njia fulani kwa sababu ni imara, lakini unahitaji kukabiliana na ukosoaji huu pia, ikiwa tutakuwa vile Mungu alivyotuita tuwe.

Sawa. Kuna nini kuhusu uinjilisti? Tuna kama dakika moja hapa. Hotuba inayofuata, tutaanza Jumatano, ni Maendeleo ya Kitheolojia kutoka Dietrich Bonhoeffer hadi Sasa.

Kwa hivyo, tunachotaka kuangalia ni mahali tulipo sasa, mwishoni mwa karne ya 19 hadi karne ya 20, na tunapoelekea. Na nina siku mbili hadi tatu za kufanya kazi juu ya hilo. Nina Jumatano na Ijumaa za kufanya kazi juu yake.

Na kisha kumbuka, hatutakutana Jumatatu ijayo. Kwa hivyo, kwa wiki yako ya mapumziko ya Shukrani, una wiki nzima. Tutakaporudi, tuna siku tano za mihadhara, lakini hatutakuwa tukitoa mihadhara kwa siku moja tu zaidi kwa sababu wawili kati yao watakuwa wakifanya filamu kwenye Bonhoeffer, na wawili kati yao watakuwa wakijiandaa kwa fainali. Kwa hivyo, sawa, itaenda haraka.

Huyu ni Dkt. Roger Green katika kozi yake ya historia ya kanisa, Matengenezo ya Sasa. Hii ni kipindi cha 24, Uinjilisti.